

pokončala velik del Torre del Greco, tretja pa Portici in Resino. Vse zadnje dni imenovanega leta so še čutili potres, in vulkan je metal tuintam pepel; nato pa je nastopil zopet mir.

Ko se je 19. decembra 1631. tema nekoliko razjasnila, so videli, da se je udrl del ognjenika. Pred tem izbruhom je bil Vezuv 40 *m* višji kakor Monte Somma, sedaj pa je bil 130 *m* nižji od njega; izgubil je torej 170 *m* prejšnje svoje višine.

Temu strašnemu izbruhu je sledilo v naslednjih letih še nekaj slabejših, zatem pa

slednji dan se je ponavljalo isto, toda le v večji meri; lava je neprenehoma tekla iz žrela in se valila v prepad Atrio del cavallo. Mnogo ljudi je šlo v noči med 25. in 26. aprilom na Vezuv opazovat prekrasni prirodni pojav. Med 3. in 4. uro zjutraj pa se je bliskoma pretrgal vulkanski stožec od vrha do tal. Mogočna reka lave se je valila iz zijajoče poke. Raztaljeno kamenje je letelo iz žrela in kakor toča padalo na zemljo. Skoro vsi gledavci so bili pobiti, le nekaj se jih je z največjim trudom rešilo. — Lava se je izlila najprej v Atrio del cavallo, od

VEZUV BLJUJE.

je ognjenik miroval do l. 1660. V tem letu je zopet hujše izbruhnil, in odslej Vezuv bljuje vedno bolj ali manj.

Izmed vseh izbruhov od l. 1660. do današnjega dne omenjamo tu samo še enega l. 1872. Celo l. 1871. in začetkom l. 1872. je Vezuv pomalem bljuval, vendar ni kazal nikakega znaka, iz katerega bi bilo moči pričakovati hudega izbruha. 24. aprila 1872 je ves dan letelo kamenje iz vulkanskega žrela. Proti večeru se je pokazala tudi lava. Na-

tam pa v dolino, kjer ni napravila nikake posebne škode.

Ta izbruh je prav zanimiv zaradi tega, ker je tako hitro nastal in zopet jenjal. Štiriindvajset ur po katastrofi je jenjala teči lava in ni več padal pepel. Vendar pa je Vezuv mnogo izpremenil svojo obliko. To so spoznali tem ložje, ker je le nekaj dni prej švicarski geolog Heim izvršil natančno Vezuvovo sliko. Odtlej ni bilo več posebnega izbruha do danes.